

בעזה ש"ת

קונטרס

א ריכטיגע שלום בית

דער קונטרס ברענגט ארויס די געוואלדיגע וויכטיגקייט פון האבן "א ריכטיגע שלום בית", דער מאן און די ווייב זאלן זיך פארשטיין און זיך ליב האבן. מיט עצות און חיזוק ווי אזוי אנצוקומען צו דעם, צו האבן "א ריכטיגע שלום בית".

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שלום באהלה" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, נואם ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעזה ש"ת

דורך חסידי ברסלב - ניו יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס'י

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישעלם

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

א ריכטיגע שלום בית

א

צו האבן שלום בית איז גאר קריטיש און וויכטיג פאר יעדן איינעם. מענטשן מיינען אז שלום בית איז א גוטע זאך, א שיינע זאך, ס'וואלט געווען זייער שייך ווען מ'וואלט זיך פארשטאנען און געהאט שלום בית; מ'כאפט אבער נישט אז דאס איז נישט סתם עפעס א גוטע עצה, א געשמאקע זאך, נאר דאס איז ממש דער יסוד פונעם מענטש. זיין גאנצע לעבן, זיין גאנצע

א ריכטיגע שלום בית

אידישקייט, זיין גאנצע שטוב, איז אנגעוואנדען אין דעם.

דער אייבערשטער האט אונז באפוילן אז מיר זאלן חתונה האבן און האבן קינדער, אז מיר זאלן אויפשטעלן א אידישע שטוב. מיר דארפן אויפציען אונזערע קינדער און זיי מחנה זיין צו זיין ערליכע אידן, אז זיי זאלן מצליח זיין אין זייער לעבן, אריינברענגען אין זיי יראת שמים, און דאס קען נאר פאסירן אויב עס איז דא א ריכטיגע שלום בית אין שטוב.

ווען א מענטש פירט זיך נישט אויף אין שטוב ווי עס דארף צו זיין, ער האט נישט קיין שלום בית, וועט אים קיינער נישט אויסהערן. די ווייב וועט נישט אויסהערן דעם מאן, דער מאן וועט נישט אויסהערן די ווייב, און די קינדער וועלן נישט אויסהערן זיי ביידע.

ה א ריכטיגע שלום בית

אויב איז די שטוב נישט קיין געשמאקע פלאץ, קען קיינער דארט נישט האבן קיין גלייכער מח מיט ישוב הדעת, מ'ווייסט נישט וואס מ'האט צו טון, מ'ווערט אינגאנצן דעפּרעסעט און צעבראכן, מ'פאלט אריין אין עבירות, די גאנצע שטוב צעפאלט, און קיינער קומט נישט ארויס אינגאנצן געזונט פון אזא סארט שטוב.

ווידער אויב איז דא א געשמאקע אטמאספער אינדערהיים, מ'האט זיך ליב און מ'פארשטייט זיך איינער דעם צווייטן, דאן איז יעדער רואיג און פרייליך, און דאן קען מען זייער שטארק מצליח זיין סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. די קינדער פון אזא שטוב הערן אויס וואס די עלטערן לערנען זיי, זיי קומען ארויס געזונט און שטארק, מיט א געזונטע מח, מיט געזונטע געפילן, און קענען מצליח זיין אין לעבן.

א ריכטיגע שלום בית

יעדער קען זוכה זיין צו האבן שלום בית, מ'דארף נאר אביסל ארבעטן אויף זיך, מ'דארף האלטן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ ווי אזוי זיך צו פירן אין שטוב, אויף א וועג אז עס זאל דארט הערשן א ריכטיגע שלום בית.

ב

דער ערשטער יסוד פון שלום בית איז צו וויסן אז יעדער איינער האט געפילן, דער מאן האט געפילן און די פרוי האט געפילן, און יעדער דארף אכטונג געבן נישט צו טשעפען יענעמ'ס געפילן.

א מענטש אליין פארשטייט אז ער האט געפילן, און עס טוט אים וויי ווען איינער טרעט אויף דעם, ווען איינער טשעפעט אים און פארשטייט אים נישט. ווי אויך ווייסט יעדער ביי זיך אז ער האט געוויסע זאכן וואס ביי דעם איז ער נאך מער סענסיטיוו, און ער וויל זיכער נישט אז א צווייטער זאל אים טשעפען מיט די

א ריכטיגע שלום בית

ז

זאכן, עס טוט אים זייער וויי ווען איינער קימערט זיך
נישט מיט זיינע געפילן, ווען יענער רעדט און טוט
זאכן וואס טרעטן אויף זיינע סענסיטיווע געפילן.

די זעלבע זאך - און נאך מער - דארף מען גוט
האלטן קאפ און געדענקען אז יענער איז אויך געמאכט
פון פלייש און בלוט, יענער האט אויך א הארץ און
געפילן, און מ'דארף זייער שטארק אכטונג געבן נישט
וויי צו טון יענעם, און גאר ספעציעל דארף מען
אכטונג געבן יענעם נישט וויי צו טון מיט זאכן אויף
וואס יענער איז מער סענסיטיוו, מיט זאכן וואס יענער
וועט שטארק נעמען צום הארץ. אפילו ווען מ'האט
טענות איינער אויפ'ן צווייטן, געבט דאס נאכנישט די
רעכט צו טרעטן אויף יענעמ'ס געפילן און יענעם
מצער זיין.

א ריכטיגע שלום בית

ווען דער מאן פארשטייט דאס און ער געבט זייער אכטונג אויף זיין ווייב'ס געפילן, און די פרוי פארשטייט אויף די זעלבע און זי געבט זייער אכטונג אויף איר מאנ'ס געפילן, מ'פרובירט דאס מערסטע יענעם נישט וויי צו טון, נאר פארקערט צו מכבד זיין איינער דעם צווייטן, צו מאכן יענעם שפירן גוט, צו געבן א גוט ווארט פאר יענעם ווען אימער מ'קען נאר; דאן וועט זיין א ריכטיגע שלום בית אין דעם הויז, ס'וועט זיך שפירן א טעם פון גן עדן אין אזא הויז, ס'וועט זיין א פרייליכע און גליקליכע היים, און יעדער וועט זיך שפירן זייער געשמאק דארט צו פארברענגען.

ג

מ'קען ברענגען טויזנטער משלים פון זאכן מיט וואס מ'קען טשעפען א צווייטנ'ס געפילן, לאמיר

אָבער אַנכאַפּן איין ביישפּיל צו פאַרשטיין בעסער דעם
ענין.

די נאטור פון אַ מענטש איז אַז ער האט ליב זיין
משפּחה, ער האט ליב זיין טאטע מאמע און זיין גאנצע
פאמיליע. אפילו ווען ער איז בא'עול'ט געווארן דורך
זיי, אפילו ווען ער האט געליטן פון זיי, איז ער נאכאלץ
אַ טייל פון זיי, און ס'וועט אים אייביג ציען צוריק צו
זיי.

מיט דעם וואס דער מאן מאכט אַוועק, ער שפּעט
אָפּ און מאכט חוֹזק פון זיין שווער און שוויגער, אפילו
ווען ער איז הינדערט פּראַצענט גערעכט מיט זיינע
טענות קעגן זיי, און אפילו ווען די ווייב אליין רעדט
אויף קעגן אירע עלטערן און האט טענות אויף זייער
אויפפירונג, פון דעסט וועגן וועט דאס זייער שטארק

א ריכטיגע שלום בית

י

וויי טון פאר די פרוי ווען איר מאן רעדט קעגן אירע עלטערן.

און די זעלבע איז אויף פארקערט, ווען די פרוי רעדט קעגן איר מאנ'ס עלטערן, וועט דאס אים זייער שטארק וויי טון. אפילו ווען ער איז אויף ברוגז אויף זיינע עלטערן, וויל ער אבער דאס נישט הערן פון זיין ווייב, עס וועט אים זייער שטעכן ביים הארץ ווען זי וועט רעדן קעגן זיי.

וואס פאסירט ווען מ'רעדט קעגן די שווער און שוויגער? ס'ווערט א קליין שטאף אין הארץ. כאטש וואס אויף די מינוט וועט זיך עס נישט ארויסזען, דער צווייטער וועט גאר מיטלאכן און מיטרעדן קעגן די אייגענע עלטערן, אבער טיף אין הארץ וועט ווערן א לעכל - און דאן וועט זיך אנהויבן בויען אויף דעם לעכל גאנצע געביידעס.

אין א צווייטע געלעגנהייט וועט יענער פֿרוּבירן צוריק צו וואַרפֿן טענות אויף די אנדערע עלטערן, אָדער סתם אזוי וועט מען שוין טרעפֿן סיבות און נאָכן פֿאַרנוואס זיך צו קריגן, און אלעס האט זיך אָנגעהויבן בלויז מיט דעם וואס מ'האט גערעדט קעגן שווער און שוויגער.

דאס איז איין ביישפּיל, אָבער די זעלבע איז מיט יעדע זאך וואס מ'טשעפּעט יענעמ'ס געפּילן. מ'קען אַמאל צוקוקן ווי עס ברענגט אַ גרויסער פּייער פון מחלוקת אין אַ אידישע שטוב, יעדע זייט האט אַ גאַנצע באַרג מיט טענות אויפֿן צווייטן, און ס'קען אויסקוקן ווי דאס איז עפּעס אַ געפּערליכע אויסנאַמליכע פּאל, ס'טוט זיך דא גאַנצע בנּינים איינער קעגן צווייטן, ס'איז ממש נישט מעגליך אז די צוויי מענטשן זאלן זיך קענען אויסקומען און לעבן

א ריכטיגע שלום בית

בְּשָׁלוֹם אֵינְאִינְעֵם. און דער אַמֶת איז אָבער געווענליך
 אז די גאַנצע זאך האט זיך אָנגעהויבן בְּלוֹיז מיט אַיין
 קליינע שטות וואס איינער האט געטשעפּעט דעם
 צווייטן'ס געפילן.

בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה הָאֵל מֵעַן אֶפִּילוּ נִישֵׁט גַּעכאַפֿט אז
 מ'האט גערעדט עפּעס שְׁלֵעכְטֵס, אָבער ווי נאר מ'האט
 יענעם געגעבן אַ קליין שטאַך אין זיינע אַדער אין אירע
 געפילן, יענער איז געווארן בַּאַליידיגט און
 געטשעפּעט פון דעם, דאן וועט שוין אָנהויבן צו
 שטערן יעדע קליינע זאך. זאכן וואס אין געווענליכע
 אומשטענדן וואלט דאס אַפֿילו נישט וויי געטון, אזוי
 ווי מ'איז שוין אָבער אָנגעגעסן אויפ'ן צווייטן, הויבט
 שוין אן צו שטערן יעדע קלייניקייט.

דעריבער לאמיר האלטן גוט קאפּ, און פֿרוּבירן מיט
 אַלע כּוּחֹת נִישֵׁט וויי צו טון דעם אַנדערן, און דאן

וועט מען זיך איינשפארן שפעטער אזויפיל מחלוקת
 און צער און עגמת נפש. לאמיר זיך אנשטרענגען צו
 מאכן יענעם גוט שפירן אויפ'ן הארץ, יענער זאל
 שפירן אז מ'האט אים ליב און מ'קוקט אים ארויף, און
 דאן וועט די הויז זיין א געשמאק, מיט א ריכטיגע
 שלום בית.

ד

ווען מאן און ווייב האבן חתונה, דארפן זיי וויסן
 און פארשטיין אז זיי גייען יעצט אריין אין א שותפות
 אינאיינעם, זיי ווערן אייניגע שותפים אין זייער שטוב
 וואס זיי גייען יעצט בויען צוזאמען. אזוי ווי ביי א
 שותפות זענען ביידע שותפים אייניג ווען עס קומט צו
 א פארלוסט - ביידע פארלירן פון דעם, און אזוי אויך
 זענען ביידע אייניג ווען עס קומט צו א געווינס - ביידע
 פארדינען פון דעם; די זעלבע איז ביי א פאר-פאלק,

א ריכטיגע שלום בית

מאן און ווייב דארפן וויסן אז ביידע זענען אייניג, ווען
 עס קומט א גוטע צייט, פארדינען ביידע דערפון, און
 ווען עס קומט חס ושלום א שלעכטע זאך, זענען אויף
 ביידע אייניג, מ'דארף זיך טיילן מיט די שאדן, און
 מחזק זיין איינער דעם צווייטן אז די שלעכטע צייטן
 וועלן נישט בלייבן אויף אייביג, און נישט אנהויבן
 ווארפן דעם שולד איינער אויפ'ן צווייטן.

רוב קריגערייען אין א שטוב, הויבן זיך אן ווען עס
 קומט אונטער עפעס א צרה, א שאדן, עפעס אן
 אומאנגענעמע זאך. ביידע ווערן טרויעריג דערפון, און
 ביידע ווילן נישט נעמען אויף זיך די אחריות אז דאס
 איז געווען זייער שולד, און פון גרויס דרוק און יאוש
 הויבט מען אן צו באשולדיגן איינער דעם צווייטן, און
 אזוי ווערט מען צעקריגט און דערזווייטערט איינער פון
 אנדערן.

ווען זיי וואלטן ווען אבער געהאט דעם קאפ אויפן
 פלאץ, זיי וואלטן געטראכט רואיג מיט ישוב הדעת,
 וואלטן זיי געזען אז קיינער פון זיי איז נישט שולדיג.
 יעדער קען מאכן טעותים, עס פאסירן צומאל שווערע
 און שלעכטע זאכן, ס'איז דא א באשעפער וואס פירט
 יעדע זאך אויף דער וועלט, און קיינער איז דא
 גארנישט שולדיג. און דאן וואלט דער מצב געווען
 פונקט פארקערט, זיי וואלטן זיך געשטארקט און
 מחזק געווען איינער דעם צווייטן, און צוזאמען
 געזוכט א וועג ארויס פון די צרה און פלאנטער, און
 נישט נאר וואס דאס וואלט נישט געשאדט פאר זייער
 שלום בית, נאר דאס וואלט גאר צוגעהאלפן צו
 ברענגען גענטער איינער צום צווייטן, און זיך נאך מער
 ליב האבן.

א ריכטיגע שלום בית

די זעלבצע זאך איז ווען עס קומט א גוטע צייט, עס קומט גוטע זאכן, קען אויך נישט איינער נעמען אינגאנצן די קרעדיט נאר פאר זיך, נאר אזוי ווי גלייכע שותפים דארף מען זיך טיילן אויך מיט די פארדינסטן. זיך פרייען אינאיינעם מיט די שמחה, און דאס זאל ברענגען מער ליבשאפט צווישן די צוויי.

ה

שמחה אין שטוב, ברענגט אלע גוטע רפואות און ישועות אין שטוב, עס ברענגט אריין די שכנה אין שטוב, און עס ברענגט אלע הצלחות אין שטוב.

מאן און ווייב דארפן ביידע פרובירן מיט אלע כוחות צו זען אז ס'זאל שטענדיג זיין א געשמאקע אטמאספער אינדערהיים, עס זאל זיין א לופטיגע און געשמאקע שטימונג אין הויז, און דאן וועט שוין אלעס זיין גוט און פריין.

א ריכטיגע שלום בית

יז

ווען עס הערשט אנגעצויגנקייט אינדערהיים, מ'קען שפירן די נערנוועזנקייט אין די לופט, דאן גייט אלעס מיט'ן לינקען פוס. די עלטערן קריגן זיך, די קינדער זענען דערשראקן און קענען נישט געהעריג אויפנואקסן, און אלעס טויג נישט.

יעדער מענטש האט אמאל צייטן וואס ער איז אין א שלעכטע געמיט, ער איז אנגעצויגן און נערנוועז, און דער צווייטער דארף דאס דערשמעקן און וויסן ווי אזוי צו האנדלען ריכטיג אין אזא מצב. די נאטור איז אז ווען יענער איז נערנוועז, מאכט דאס מיר אויך נערנוועז, און ווען ביידע זענען צוזאמען נערנוועז, ווייסט דאך שוין יעדער וואס עס קומט ארויס דערפון. דעריבער דארף מען זיך האלטן זייער שטארק, און ווען מ'זעט אז יענער איז אין א שלעכטע גיסטע דארף מען פרובירן מיט אלע כוחות זיך צו האלטן רואיג,

א ריכטיגע שלום בית

פארשטיין יענעמ'ס געפילן, אויסהערן וואס יענער
האט זיך אויסצורעדן, און פרוברן יענעם צו פארוואיגן
און מאכן יענעם פרייליך.

חי"ל זאגן (ראש השנה ו'). "אשה, בעלה משמחה" -
דער מאן דארף פרייליך מאכן זיין ווייב. ווידער זאגן
חי"ל (יבמות ס"ב): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא
שמחה" - א מאן וואס האט נישט קיין ווייב, קען נישט
זיין פרייליך, זעט מען דא פארקערט, אז די פרוי איז
דער וואס מאכט פרייליך דעם מאן. און ביידע איז
אמת, אמאל דארף דער מאן מחזק זיין און פרייליך
מאכן זיין ווייב, און אמאל דארף די ווייב פרייליך
מאכן און שטארקן איר מאן. ווען ביידע העלפן זיך
ארויס איינער דעם צווייטן, דעמאלט איז עס די
שענסטע זאך, אין אזא הויז איז דא א ריכטיגע שלום
בית.

א ריכטיגע שלום בית

יט

אויסער דעם דארף יעדער זיך גוט אליין קענען, וויסן די אייגענע געפילן, און וויסן ווען מען איז אין א שלעכטע גיסטע. דער פאקט איז אז ווען א מענטש איז אין א שלעכטע געמיט, וועט ער אלעס זען מיט שווארצע ברילן, יעדע קליינע זאך וועט אים דערנערווירן, יעדע זאך וואס גייט עפעס נישט גוט וועט אים מאכן אינגאנצן אויס מענטש. אפילו זאכן וואס וואלט אים אינגאנצן נישט געשטערט ווען ער וואלט ווען געווען אין א פרייליכע מוט, וועט אים אפער יעצט זא זייער דערקוטשען און אויפרעגן.

דעריבער, אויב איינער שפירט ביי זיך אז ער איז יעצט איז א שלעכטע מוט, זאל ער דאס וויסן, און ער זאל פרובירן ארויסצוגיין אביסל שעפן פרישע לופט, פרובירן זיך אפצוקילן די גערנווען מיט עפעס, זיך אביסל אויסלופטערן דעם מח, און ערשט נאכדעם

א ריכטיגע שלום בית

וואס ער האט זיך בארואיגט זאל ער צוריק קומען אין שטוב אריין. ווייל אויב נישט, אויב וועט ער זיך ארומדרייען אינדערהיים אָנגעצויגענערהייט, וועט ער פון אונטער דער ערד טרעפן זאכן אויף וואס זיך צו קריגן, אויף יעדע זאך וועט ער האבן א פארקערטע מיינונג, ער וועט טרעפן חסרונות ביי יעדן איינעם, און ס'וועט זיכער נישט ארויסקומען קיין גוטס דערפון.

ווען מ'נעמט דאס גוט אריין אין קאפ, קען מען זיך איינשפארן אסאך צער און עגמת נפש, אנשטאט זיך צו קריגן און פרובירן זיך אונטערצוברענגען איינער דעם צווייטן חס שלום, דארפן מאן און ווייב זיך העלפן איינער דעם צווייטן, פרובירן צו בארואיגן זיך און יענעם ווען מ'איז אין אן אָנגעצויגענעם מצב. דער עיקר העלחה אין א שטוב איז ווען מ'העלפט זיך

איינער דעם אנדערן, און מ'בויפט אינאיינעם א
אידישע שטוב.

ס'מאכט זיך יעדן טאג מיינונגס פארשידנהייטן אין
א שטוב, איינער טראכט אזוי און דער צווייטער
טראכט פארקערט, און מ'קען נישט באשליסן וואס צו
טון. ס'וועט אלעמאל זיין טענות, און אפילו גערעכטע
טענות פון איינעם אויפ'ן צווייטן, דאס וועט אבער
גארנישט העלפן פאר'ן תכלית אויפצובויען א שיינע
שטוב. אויב וויל מען מצליח זיין, האבן א ריכטיגע
שלום בית, זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן, מוז מען
זען מותר צו זיין איינער פאר'ן צווייטן, זיך פארשטיין
איינער דעם צווייטן, און פרוברן צו קומען צו א מיטל
וועג, און אזוי וועט דאס הויז זיין א ווארעמע
געשמאקע היים סיי פאר די עלטערן און סיי פאר די
קינדער.

ו

וויפיל עצות מ'זאל נאר הערן אויף שלום בית, דארף מען אבער געדענקען אז גארנישט קען זיך נישט אויסארבעטן אן דעם אייבערשטן, אויב ברענגט מען נישט אריין דעם אייבערשטן אין שטוב, דאן וועט די שטוב אינגאנצן צעפאלן.

חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות, פרק ט) "אי אפֿשר לַאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לַאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה", א מאן קען נישט זיין אן א פרוי, און א פרוי קען נישט אָנגיין אן א מאן, און בייַדע צוזאמען קען נישט מצליח זיין אן דעם אייבערשטן.

דאס דארף מען אלעמאל געדענקען, אז מאן און ווייב קענען טאקע נישט זיין איינער אן דעם צווייטן, אבער בייַדע מוזן אויף צוקומען צום אייבערשטן.

ווי אזוי ברענגט מען אריין דעם אייבערשטן אין שטוב? דורך תפלה, צו בעטן דעם אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך אז ביידע זאלן מצליח זיין, און אז די קינדער זאלן מצליח זיין, און ס'זאל קומען אלע גוטע ברכות אין שטוב.

מיר געפונען ביי יצחק אבינו און רבקה אמנו וואס דער פסוק זאגט (בראשית כ"ה, כ"א) "וַיַּעֲתָר יִצְחָק לְה' לְנֶכַח אִשְׁתּוֹ", און רש"י ברענגט דארט פון מדרש (בראשית רבה ס"ג, ה) "זו עומד בזוית זו ומתפלל, וזו עומדת בזוית זו ומתפללת", יצחק איז געשטאנען ביי איין ווינקל און מתפלל געווען, און רבקה איז געשטאנען ביים אנדערן ווינקל און געבעטן דעם אייבערשטן, און אזוי האבן זיי אינאיינעם אויסגע'פועלט מיט זייערע תפלות געהאלפן צו ווערן מיט קינדער.

א ריכטיגע שלום בית

יעדע תפלה איז זייער חשוב ביים אייבערשטן,
 יעדעס ווארט וואס מ'רעדט צום אייבערשטן איז
 מורא'דיג חשוב און טוט אויף גאר גרויסע זאכן; ווען
 עס איז אפער דא א תפלה מיט אחדות, איז דאס נאך
 פיל מער חשוב, עס טוט אויף אסאך מער, ווייל וואו
 ס'איז דא אחדות, דארט רועט די שכינה.

דעריבער ווען מאן און ווייב בעטן צוזאמען דעם
 אייבערשטן, זיי בעטן איינער אויף די הצלחה פונעם
 צווייטן, זיי בעטן ביידע אויף די הצלחה פון די
 קינדער, זיי בעטן אינאיינעם אויף לאנגע געזונטע יארן
 פאר די גאנצע משפחה, ווערט פון דעם גאר גרויסע
 זאכן, דער אייבערשטער איז זיך מחיה מיט אזעלכע
 תפלות, און ער שיקט אלע גוטע ישועות און רפואות
 פאר די גאנצע שטוב.

דערִיבֶער לָאמִיר זיין קלוג, לָאמִיר אַרײַנברֶענגֶען
 דעם אײַבערִשְׁטן בײַ אונז אין שְׁטוב, מאן און ווייב
 זאלן מאַכן תְּפִלוֹת אײַנאַײַנעם, יעדער זאל בְּעֵטן דעם
 אײַבערִשְׁטן אויף אײַדיש, אויף די אײַגענע מאַמע לִשׁוֹן,
 אַלעס וואס מ'דאַרף און אַלעס וואס דער צווייטער
 דאַרף, און אזוי וועט די שְׂכִינָה רוען אין שְׁטוב, און
 ווען די שְׂכִינָה איז דא, קומען שוין אויטאמאטיש מיט
 אַלע גוטע בְּרָכוֹת.

פאַרשְׁטײט זיך אַז מ'טאַר נישט אַרויסוואַרפֿן דעם
 אײַבערִשְׁטן פון הויז, נישט אַרײַנלאַזן דעם יצור הָרַע
 אין שְׁטוב, ווייל אויב יא וועט דאַרט זיין נאר בִּיטֶערע
 צרות חס וְשָׁלוֹם. חז"ל זאָגן (סוּפָה י"ז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה
 שְׂזָכוּ, שְׂכִינָה בִּינְיָהֶן. לֹא זָכוּ, אֵשׁ אוֹכֵלָתָן" - אויב די
 פֿאַר-פֿאַלק זענען זוכה, דאן רועט די שְׂכִינָה צווישן זיי,
 און אויב נישט, ווערן זיי פֿאַרברענט אין פֿײַער. אין

א ריכטיגע שלום בית

דאס ווארט "איש" איז דא דער אות י', און אין דאס ווארט "אשה" איז דא דער אות ה', און צוזאמען איז דאס דער נאמען פונעם אייבערשטן.

ווען ס'איז דא יראת שמים אין שטוב, מ'פירט זיך נאר ווי די תורה ערלויבט, מ'האלט איין אלע מצוות וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן, מ'היט אויף טהרת המשפחה ווי עס דארף צו זיין, דעמאלט איז שלום און ליבשאפט צווישן מאן און ווייב, מ'פארשטייט זיך איינער דעם צווייטן, און ס'איז ליכטיג און פרייליך אין שטוב.

אויב אבער נעמט מען ארויס דעם אייבערשטן פון הויז, מען נעמט ארויס דעם אות י' פונעם מאן און די אות ה' פון די ווייב, דאן בלייבט עס איבער בלויז אש מיט אש, פייער מיט פייער, די פייערן פון מחלוקת

הויבט אן ברענען אין הויז, און איינמאל א פייער צינדט זיך אן, איז שוין זייער שווער עס צו פארלעשן.

מ'זעט ביי א גשמיות'דיגע פייער, ווען מ'צינדט אן א פייער און עס הויבט זיך אן צו פארשפרייטן ארויס פון קאנטראל, איז שוין זייער שווער עס צו פארלעשן, די פייער צינגען כאפן אריין אלעס וואס קומט נאר אונטער זייערע הענט, אלעס ווערט פארברענט, אפילו אומשולדיגע זאכן וואס מ'האט בכלל נישט געוואלט אנצינדען.

די זעלבע איז ביי די פייערן פון מחלוקת וואס ברענען אין א אידישע שטוב רחמנא ליצלן, ווי נאר די מאן און ווייב הויבן זיך אן קריגן, אפילו אין אנהויב קען עס אויסזען ווי בלויז א קליינע מחלוקת, איינמאל אבער מ'גייט אריין אין א פעס און אין א קריגעריי, איז שוין זייער שווער עס צו פארלעשן. די פייער גייט

א ריכטיגע שלום בית

ארויס און פארשפרייט זיך צו די קינדער, צו די עלטערן, צו די גאנצע משפחה, צו די שכנים, און אזוי ווייטער און ווייטער. און דעמאלט איז שוין זייער שווער עס אפצושטעלן.

דעריבער דארף מען זען זייער שטארק צו היטן אויף אלע הלכות אין א אידישע שטוב, און ספעציעל אויף די וויכטיגע הלכות פון טהרת המשפחה. ווייל ווען מ'וועט היטן די תורה און מצוות ווי עס דארף צו זיין, וועט די שכינה רוען אין שטוב, און דעמאלט וועט דארט זיין נאר שלום ושלחה, אזוי ווי חז"ל זאגן (שבת י:): אויפ'ן פסוק (שופטים ו', כ"ד) "ויקרא לו ה' שלום", אז דעם אייבערשטגוט'ס נאמען איז שלום; ווען מ'היט אויף אלעס וואס דער אייבערשטער האט אונז באפוילן, און מ'רעדט צום אייבערשטן, מ'בעט אים

יעדע זאך, דעמאלט איז דא א ריכטיגע שיינע שלום
בית אין שטוב.

ז

מ'דארף גוט וויסן און געדענקען אז מאן און ווייב
זענען ווי איינס, זיי קענען זיך נישט אפטיילן איינער
פון צווייטן, און זענען ביידע אנגעוואנדן איינער
אויפ'ן אנדערן, אזוי ווי חז"ל זאגן (ירושלמי סנהדרין, פרק
ג', הלכה ט') "אשה כבעלה, ובעל כאשתו", די פרוי איז
אזוי ווי דעם מאן, און דער מאן איז אזוי ווי די פרוי,
נאך זאגן חז"ל (מנחות צ"ג:) "אשתו כגופו דמא", די
פרוי איז אזוי ווי א חלק פונעם מאן, אזוי ווי א מענטש
קען נישט אראפשניידן א חלק פון זיין גוף, די זעלבע
קען מען נישט אפטיילן צווישן מאן און ווייב.

ווען מאן און ווייב ווייסן אז זיי זענען ווי איין
מענטש, זיי האבן זיך ליב איינער דעם צווייטן, זיי

א ריכטיגע שלום בית

ווילן נישט מצער און טשעפען איינער דעם צווייטן, ביידע ווילן נאר איין זאך צו פירן צוזאמען זייער שטוב מיטן אייבערשטן, אויפבויען א שטוב לויט דעם אייבערשטנס ווילן, און ביידע זענען מחזק און שטארקן איינער דעם צווייטן; איז דאך נישטא קיין שענערע און בעסערע זאך פון דעם.

חז"ל זאגן (קהלת רבה ד', ט') אויפ'ן פסוק (קהלת ד', ט') "טובים השנים מן האחד; טובים השנים, איש ואשתו. מן האחד, זה לעצמו וזו לעצמה", מיט דעם וואס מאן און ווייב לעבן צוזאמען בשלום, און זיי ברענגען אריין דעם אייבערשטן אין זייער לעבן, רועט דער אייבערשטער צווישן זיי, און ווען דער אייבערשטער רועט צווישן זיי ווערן זיי געראטעוועט פון אלעם שלעכטס, און באקומען אלעס גוטס. ווי חז"ל זאגן (ילקוט בראשית, רמז כ"ד) "הקדוש ברוך הוא נתן שמו

ביניהם, אם הולכים הם בדרך הרי שמי ביניהם, ומציל אותם מכל צרה, ואם לאו, הרינו נוטל את שמי, והם נעשין אש ואש", דער אייבערשטער לייגט אריין זיין נאמען צווישן זיי, אויב גייען זיין אין זיינע וועג, ווערן זיי געראטעוועט פון אלע צרות; און אויב נישט, נעמט דעם אייבערשטער ארויס זיין נאמען, און זיי ווערן פארברענט רחמנא ליצלן.

ח

גענוג איז גענוג, שוין גענוג זיך געקריגט און זיך געגעסן דאס געזונט, שוין גענוג זיך מצער געווען איינער דעם צווייטן פאר אזויפיל גארן, לאמיר זיך נעמען אין די הענט אריין פון יעצט און ווייטער, לאמיר מקיים זיין דעם פסוק (בראשית ב', כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד" - א מענטש זאל אפלאזן זיין טאטע מאמע און

זיך פאדעפֿטן מיט זיין ווייב און ווערן צוזאמען ווי
 איין מענטש, לאמיר זיך אנהויבן פארשטיין איינער
 מיט'ן צווייטן, מותר זיין איינער פאר'ן צווייטן, ליב
 האבן איינער דעם צווייטן, דן זיין ל'פ' זכות איינער
 דעם צווייטן, מחזק זיין איינער דעם צווייטן, און
 צוזאמען זיך שטארקן צו גיין נאר אין די וועגן פון די
 הייליגע תורה, רעדן צום אייבערשטן און לעבן מיט'ן
 אייבערשטן, און דעמאלט וועט אונז זיין אזוי גוט און
 געשמאק אין לעבן, סיי פאר אונז אליין, און סיי פאר
 אונזערע קינדער וואס וועלן זיך אפֿלערנען פון אונז
 און דאס אויף נאכמאכן, און אזוי וועלן זיי אויף האבן
 א גליקליך לעבן.

לאמיר פאלגן וואס חז"ל לערנען אונז (סנהדרין ע"ו):
 "האזהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו,
 והמדיף בנזיו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך

לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה', כ"ד) ויִדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אָהֳלֶךָ – ווער עס האט ליב זיין ווייב פונקט ווי זיך אליין, און ער איז איר מכבד נאך מער פון זיך אליין, ער ציט אויף זיינע קינדער און פירט זיי אויפ'ן ריכטיגן וועג, און ער מאכט זיי חתונה פרי און באצייטנס, און אזא מענטש זאגט דער פסוק אז עס איז דא שלום און פרידן אין זיין הויז.

אויב וועלן מיר זיך נישט באגנוגענען בלויז מיט'ן ליינען דעם קונטרס, נאר מיר וועלן פרוברן מקיים צו זיין אלעס וואס דא שטייט, בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן טון אלעס וואס מיר האבן דא געלערנט, דאן וועלן מיר האבן א ריכטיגע שלום בית, מיר וועלן האבן א געשמאקע גליקליכע לעבן, סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

תם ונשלם שבת לאל בורא עולם

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

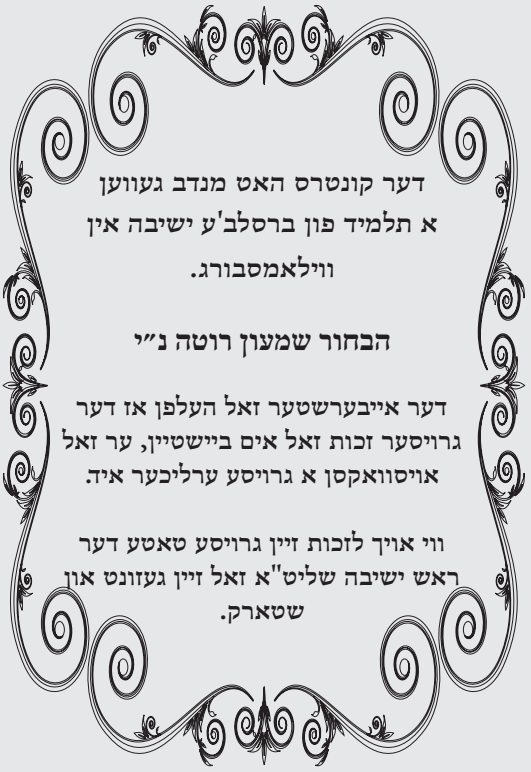
ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

דער קונטרס האט מנדב געווען
א תלמיד פון ברסלב'ע ישיבה אין
ווילאמסבורג.

הבחור שמעון רוטה נ"י

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער
גרויסער זכות זאל אים ביישטיין, ער זאל
אויסוואקסן א גרויסע ערליכער איד.

ווי אויך לזכות זיין גרויסע טאטע דער
ראש ישיבה שליט"א זאל זיין געזונט און
שטארק.